

FINESTRÒ

Gràcies a ell molts gironins van descobrir la Costa Brava sense pressa i sense aglomeracions. El tren era, coincidint amb el «boom» turístic dels anys 50, el tren de la Costa Brava. I és que de fet, els seus vagons semblaven pensats per anar d'excursió, sobretot els que tenien seients a l'aire lliure, sense portes ni finestres, ni parets, on es podia fer la berenada o la migdiada, o senzillament contemplar el paisatge de la Selva i el Baix Empordà.

Quan arribava el bon temps a Girona, cada diumenge hi havia cues a l'estació del carrilet per agafar el bitllet i anar amb el tren cap a la platja tot el dia, tranquil·lament, a fer un viatge de dues hores carregats amb les paneres de la teca, les tovalloles per la platja, les canyes de pesca, l'esquer i també algun gosset que no volia romandre sol a casa.

Amb moltes parades, amb el trontoll dels vagons i els soroll de tot el tren, amb la calor, les constants parades a estacions i baixadors, el viatge era sens dubte ple d'incomoditats, però no n'hi havia cap de millor i en aquell temps... Déu n'hi do. Era un viatge per fer-hi amics, perquè els mateixos vagons semblaven fets expressament per conversar amb l'altra gent, per conèixer sense sentir-se estrany amb ningú, amb tots els que feien aquell viatge llarg i cansat.

Però els anys passaven i el tren es feia vell. Mentre la seva velocitat restava encara ridícula, d'altres mitjans de comunicació com el cotxe li passaven la mà per la cara i molts es decantaven cap als autocars, explotats per la mateixa companyia, que de mica en mica desacostumaven a la gent a fer servir el tren.

Durant els anys 50 les pèrdues es van anar acumulant perillosament i també van començar els estudis i les gestions per aconseguir la modernització de tot el ferrocarril, la unió amb el d'Olot, l'electrificació de la línia després d'una total renovació... Però tot va ser inútil. El tren semblava condemnat a mort. Les companyies ja s'entien per dur a terme l'enllaç d'Olot a Sant Feliu en un sol tren, però l'Estat no ho veia massa bé i en realitat no tenia cap intenció de modernitzar-ho.

D'aquesta manera van anar quedant quatre ferros vells i desballestats que ja només servien per fer riure a la gent, o perquè els turistes els retratessin mentre restaven destarotats.

Es van fer molts esforços, però no van servir per res quan hi havia qui feien orelles sordes a Madrid.

Finalment, l'11 d'abril de 1969, a les set de la tarda, el carrilet de Sant Feliu va sortir de Girona per fer el seu últim viatge. Hi havia molta gent a l'estació des de feia molta estona i es retratava al costat de la màquina o pujava als vagons. A l'hora de marxar l'estació era plena de gom a gom, tothom volia comprar l'últim bitllet, ser l'últim de pujar al tren. El cap d'estació quasi plorava, els maquinistes estaven tristos i els que n'havien fet el vehicle de transport de cada dia es veien anguniosos.

Pel camí a cada poble hi havia molta gent que esperava el tren a les estacions o que el seguia un tros per la carretera. A Sant Feliu l'acollida fou impressionant. Aquella gent que pesseta a pesseta havia fet el tren 77 anys abans, ara se'l veia pres i el rebia amb pena perquè era l'últim dia, l'últim viatge. Tot era ja decidit. El que havien fet uns homes tres quarts de segle abans, amb moltes dificultats i maldecaps, els que ara podien amb mitjans tècnics i cèntims, no volien fer-ho i no eren pas els felienecs, per cert, ni cap dels bons gironins.

Després de l'arribada de l'últim tren a Sant Feliu, es va guardar un minut de silenci i molta gent, sobretot la gent gran, no van poder contenir l'emoció al veure com desapareixia una cosa tan estimada per tots i que havia donat tanta vida al poble de Sant Feliu i a tota la comarca.

Molta gent encara ara recorda amb nostàlgia el xiulet del carrilet i a molts ens agradaria que encara hi fos i que seguis donant vida a tots els pobles pels que passava. En molts pobles encara es conserven les antigues estacions del Feliuet, hi ha algunes màquines que encara s'utilitzen en altres línies i molta gent en conserva els seus records particulars.

